

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Radkové, Ph.D. a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové, ve věci žalobce **R. K.**, bytem Š., K. 737/2, zastoupeného Mgr. Kateřinou Odehnalovou, advokátkou se sídlem Brno, Vinohrady 45, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2015, č. j. KUOK 62362/2015, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,**

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A. Vymezení věci

Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Šternberk ze dne 24. 3. 2015, č. j. MEST 8103/2015ODSH/kro, kterým byla:

- a) zamítnuta jako neodůvodněná námitka žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů a potvrzen záznam 3 bodů ke dni 4. 6. 2013,

- b) zamítnuta jako neodůvodněná námitka žalobce proti všem záznamům bodů v rámci bodového systému s vyloučením námitky proti záznamu za přestupek ze dne 4. 6. 2013 a potvrzen záznam 3 bodů ke dni 13. 4. 2014, 3 bodů ke dni 28. 8. 2014 a 3 bodů ke dni 12. 9. 2014.

Správní orgán I. stupně ve vztahu k námitce ad a) vycházel z oznámení Policie ČR o uložení pokuty a pokutového bloku FC/2013 C0277306 a uzavřel, že bylo postaveno najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek odpovídají skutečnostem uvedeným v pravomocném rozhodnutí ve formě pokutového bloku, který považoval za řádně a úplně vyplněný, jehož převzetí stvrdil žalobce svým podpisem s tím, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidiče nelze nově uplatnit a projednat skutečnosti rozporující skutkové závěry a právní posouzení obsažené v pokutovém bloku. K námitce ad b) správní orgán I. stupně uzavřel, že se jedná o obecnou námitku (rozvedenou v bodech 1 až 8 podání žalobce ze dne 31. 10. 2014), když se nelze zabývat námitkami a návrhy žalobce, které jsou všeobecného až polemického charakteru, když v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení pouze posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem s tím, že žalobcem nebyly ani přes výzvu správního orgánu tyto námitky konkretizovány. I přes uvedené, správní orgán I. stupně neshledal, že by záznamy 3 bodů ke dni 13. 4. 2014, 3 bodů ke dni 28. 8. 2014 a 3 bodů ke dni 12. 9. 2014 byly provedeny v rozporu se zákonem. Správní orgán I. stupně současně neshledal důvody pro přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí o obnově řízení o přestupku ze dne 4. 6. 2013, když uzavřel, že do případného zrušení je pokutový blok v právní moci a svědčí mu presumpce správnosti a zůstává rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů.

Odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaný zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil žalobou napadeným rozhodnutím a k odvolacím námitkám žalobce uvedl, že odejmutí řidičského oprávnění na dobu 12 měsíců v případě, kdy jsou námitky řidiče proti záznamu bodů shledány nedůvodnými, stejně jako nemožnost odpočtu bodů v případě dosažení 12 bodů v registru řidičů, nastává jako zákonný důsledek, nikoli z libovůle správního orgánu a smyslem tohoto opatření je vyloučit z účasti z provozu na pozemních komunikacích ty účastníky, kteří opakovaně páchají dopravní přestupky ohrožující bezpečnost a plynulost tohoto provozu. Záznam 3 bodů ke dni 4. 6. 2013 byl proveden v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále v rozsudku jen „zákon o silničním provozu“), tedy na základě oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení a příslušného pokutového bloku a bylo postaveno najisto, že údaje uvedené v předmětném policejním oznámení jsou totožné s údaji uvedenými na předmětném pokutovém bloku, který nebyl správním orgánem ani soudem zrušen a je tak pro všechny dotčené subjekty a i správní orgán provádějící záznam bodů do registru řidičů právně závazný. Námitky žalobce do skutkového stavu přestupku jsou v daném řízení nedůvodné. Za předběžnou otázku nelze považovat případnou žádost žalobce o obnovu blokového řízení adresovanou Policii ČR, ani případná soudní žaloba proti rozhodnutí policie ve věci obnovy blokového řízení, poněvadž vydání rozhodnutí nezávisí na řešení této otázky, když se v posuzované věci uplatní zásada presumpce zákonnosti a správnosti správního aktu s tím, že zákon o silničním provozu (§ 123e odst. 2 písm. a) obsahuje úpravu odečtu bodů řidiči,

které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí. Ohledně námitky (rozvedené v bodech 1 až 8 podání žalobce ze dne 31. 10. 2014) se žalovaný ztotožnil s odůvodněním správního orgánu I. stupně s tím, že se podrobněji obecně zabýval bodovým systémem.

B. Žalobní tvrzení

Žalobce namítal, že:

- 1) Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se ke klíčovým námitkám žalobce nevyjádřil.
- 2) Rozhodnutí žalovaného je vnitřně rozporné a tedy nepřezkoumatelné, kdy žalovaný de facto uvádí, že žalovaný ani Policie ČR, nejsou příslušní k přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí o obnově blokového řízení, přičemž tímto postupem dochází k odepření přístupu ke spravedlnosti a žalovaný tak buď postupuje v rozporu se zákonem, když odmítá přerušit řízení o námitkách, nebo se jedná o mezeru v právu a měl by tuto otázku vyřešit nezávislý soud.
- 3) Rozhodnutí žalovaného je dále nepřezkoumatelné pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, nezákonné z titulu závažných vad v řízení zejména před správním orgánem I. stupně a vydané v rozporu se základními právními principy, výkladovými právními metodami a ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu.

K uvedeným žalobním námitkám žalobce v žalobě vícero neuvedl s tím, že má zato (odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4As 3/2008-78), že žaloba je pojednatelná.

Lhůta k podání žaloby uplynula žalobci dne 18. 9. 2015. Podáním doručeným krajskému soudu dne 19. 10. 2015 žalobce doplnil skutková tvrzení k žalobním námitkám ad 1) a 3) s tím, že k žalobní námitce ad 2) dále uvedl, že žalovaný se nevypořádal s rozsáhlou argumentací žalobce v bodech A1-A6 Odvolání2 a v bodě A1 Odvolání1 a jeho tvrzení, že k přerušení řízení není zákonný důvod je značně alibistické a formalistické, když žádný zákon přerušení řízení žalovanému nezakazuje, naopak s ohledem na právní principy mu takový postup nepřímo nařizuje s tím, že v řízení o námitkách je fakticky rozhodováno o odnětí řidičského oprávnění na dobu 12 měsíců a i přes presumpci správnosti zákonných aktů nelze až do konečného rozhodnutí soudu v dané věci předjímat, jestli odnětí řidičského oprávnění došlo vlivem recidivy obviněného, nebo záznamem 3 bodů v rozporu se zákonem.

C. Vyjádření žalovaného

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby a k jednotlivým námitkám žalobce uvedl následující:

- Ad 1) Tvrzení žalobce je nedůvodné s tím, že s námitkami žalobce se vypořádal na str. 6-10 žalobou napadeného rozhodnutí.

- Ad 2) Případná žádost žalobce o obnovu blokového řízení týkající se přestupku ze dne 4. 6. 2013 adresovaná policii, ani případná žaloba podaná proti rozhodnutí policie o zamítnutí žádosti o obnovu řízení, není předběžnou otázkou ve smyslu § 57 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“), poněvadž vydání rozhodnutí o námitkách nezávisí na řešení této otázky. Uplatní se zásada presumpce zákonnosti a správnosti správního aktu (pokutového bloku), přičemž zákon o silničním provozu obsahuje úpravu odečtu bodů řidiči, které mu byly zaznamenány na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku po pravomocném zrušení tohoto rozhodnutí a k přerušení řízení do doby pravomocného rozhodnutí Policie ČR, resp. nezávislého soudu, tak nebyl dán zákonný důvod, když příslušný pokutový blok byl relevantním podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Žalovaný poukázal na pravomocné rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, kterým byla zamítnuta žalost žalobce o obnovu řízení ve věci rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 4. 6. 2013, č. C0277306 série FC/2013 s tím, že případný soudní přezkum tohoto rozhodnutí nemůže mít na posuzovanou věc vlivu, neboť i nadále příslušný pokutový blok zůstává v právní moci a je pro všechny subjekty závazný.
- Ad 3) Uvedené žalobní námitky nejsou konkrétní.

V návaznosti na podání žalobce ze dne 19. 10. 2015 se žalovaný vyjádřil k doplněným skutkovým tvrzením a ve vztahu a žalobní námitce ad 2) zopakoval, že do doby pravomocného zrušení pokutového bloku přísl. správním orgánem, je pokutový blok pro správní orgán provádějící záznam bodů do registru řidičů závazný a opětovně poukázal na příslušná rozhodnutí Policie ČR o zamítnutí žádosti žalobce o obnovu blokového řízení.

D. Zjištění ze správního spisu

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením a výzvou ze dne 15. 9. 2014 správní orgán I. stupně oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Součástí uvedeného oznámení a výzvy byl výpis z bodového hodnocení řidiče, ze kterého se podává, že žalobce měl zaznamenány mj. 3 body za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ze dne 4. 6. 2013. Z oznámení o uložení přestupku v blokovém řízení č. j. KRPM-73118/PŘ-2013-140524 se podává, že Policie ČR oznámila správnímu orgánu I. stupně uložení pokuty žalovanému za spáchání přestupku - nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem (§ 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu) dne 4. 6. 2013 v 16:00 hod. v Olomouci na ul. Dalimilova. Podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 26. 9. 2014 podal žalobce námitku proti provedení záznamu bodů bez bližšího odůvodnění. Na základě výzvy správního orgánu I. stupně žalobce doplnil skutkové odůvodnění svých námitek podáním doručeným správnímu orgánu dne 31. 10. 2014 s tím, že konkretizoval námitku proti záznamu 3 bodů pro přestupek ze dne 4. 6. 2013 a doložil lékařské potvrzení o tom, že v období od 3. 6. 2013 do 7. 6. 2013 ze zdravotních důvodů se nemohl připoutat na sedadle bezpečnostním pásem a dále vnesl obecné námitky proti záznamu ostatních bodů. Správní orgán I. stupně si vyžádal od orgánu Policie ČR kopii pokutového bloku ze dne 4. 6. 2013, který mu byl poskytnut (série FC/2013 č. C0277306), ze kterého se podává, že dne 4. 6. 2013 v 16:00 hod. na ul. Dalimilova v Olomouci – Chomoutově, řidič MV RZ: X, nebyl

připoután při řízení bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., celková výše pokuty 1.000 Kč, pokutový blok obsahuje označení (hodnota, jméno, příjmení) příslušníka Policie ČR a jeho podpis a dále podpis řidiče. Žalobce mj. podal žádost o obnovu řízení ve věci č. j. KRPM-73118/PŘ-2013-140524 na příslušný orgán Policie ČR, kde namítal, že ohledně přestupku ze dne 4. 6. 2013 nesouhlasil s tím, že se uvedeného přestupku dopustil porušením § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s tím, že do pravomocného rozhodnutí o této žádosti nelze v řízení o námitkách rozhodnout. Přípisem ze dne 11. 11. 2014 správní orgán I. stupně sdělil žalobci zahájení správního řízení o námitkách žalobce a přípisem ze dne 19. 11. 2014 správní orgán I. stupně žalobci sdělil, že podanou žádost o obnovu řízení nepovažuje za předběžnou otázku ve smyslu § 57 s. ř. a není dán důvod pro přerušení řízení o námitkách. Následně správní orgán I. stupně vydal ve věci rozhodnutí, kterým námitky žalobce jako neodůvodněné zamítl a potvrdil záznam bodů v registru řidiče. K odvolání žalobce žalovaný uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání s výtkami do výrokové části rozhodnutí a dále s pokynem, že správní orgán I. stupně se musí vypořádat se všemi námitkami žalobce, přičemž námitku žalobce, že správní orgán I. stupně měl posečkat s vydáním rozhodnutí do pravomocného skončení řízení o obnově řízení neshledal důvodnou, neboť též žalovaný nepovažoval řízení o obnově řízení za předběžnou otázku ve vztahu k řízení o námitkách proti záznamu 3 bodů k dni 4. 6. 2013, a to v návaznosti na pravomocný pokutový blok. Dle pokynu žalovaného si správní orgán I. stupně vyžádal příslušná oznámení o uložení pokuty i ve vztahu k ostatním záznamům bodů v registru řidiče – žalobce a opětovně o námitkách žalobce rozhodl, a to rozhodnutím ze dne 24. 3. 2015, č. j. MEST 8103/2015\ODSH/kro. Proti tomuto rozhodnutí si opětovně podal žalobce odvolání. Žalovaný si z podnětu podaného odvolání vyžádal rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 17. 12. 2014, č. j. KRPM-73118-15/PŘ-2013-1405UO, ze kterého se podává, že žádost žalovaného o obnovu řízení o přestupku (blokového řízení) ze dne 4. 6. 2013 byla zamítnuta, rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 4. 2015. Odvolací policejní orgán rozhodnutím ze dne 26. 3. 2015, č. j. KRPM-28987-2/ČJ-2015-1400PZ zamítl odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení a toto rozhodnutí potvrdil. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

Z úřední činnosti krajského soudu (sp. zn. 59A 10/2015) je soudu známo, že žaloba žalobce proti rozhodnutí Policie ČR ze dne 26. 3. 2015, č. j. KRPM-28987-2/ČJ-2015-1400PZ byla odmítnuta.

E. Relevantní právní úprava

Podle § 57 odst. 1 s. ř. jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán

a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo

b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo

c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

Podle § 57 odst. 2 s. ř. probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.

Podle § 64 odst. 1 písm. c) s. ř. správní orgán může řízení usnesením přerušit probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán

1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),
2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo
3. učinil úkon podle § 57 odst. 4;

za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce.

Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

F. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, publikovaný pod č. 113/2004 Sb. NSS, nebo obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2004, č. j. 4 Azs 3/2004 - 48 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, všechny uveřejněny na www.nssoud.cz) je ustálena v závěru, že líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. V důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body,

z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Přitom zákon stanoví, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod. Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby. Není však dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť takto široce pojímaná povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován.

Otázkou formulace žalobních bodů se zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publikovaném pod č. 2162/2011 Sb. NSS, kde uzavřel, že *„je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byt i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí“*. Povinnost vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vznikne podle rozšířeného senátu krajskému soudu tehdy, bude-li žaloba podaná v zákonné lhůtě obsahovat žalobní bod alespoň v takto vymezené míře konkrétnosti. Rozšířený senát rovněž zdůraznil, že *„lhůta stanovená v § 71 odst. 2 větě druhé a třetí dopadá nejen na případy, kdy žalobce doplní vedle již obsažených další (nový) žalobní bod, ale i na případy, kdy v žalobě neuvedl žalobní bod žádný; jen v těchto případech uplyne zákonná lhůta (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) marně, ve všech ostatních případech je na místě postup dle § 37 odst. 5 s. ř. s.“*.

Náležitosti žaloby v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu jsou dány § 37 s. ř. s. (obecné náležitosti každého podání adresovaného soudu). Další náležitosti podání jsou pro žalobu proti rozhodnutí správního orgánu stanoveny v § 71 s. ř. s., podle něhož musí žaloba kromě obecných náležitostí podání obsahovat mj. d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Podle § 71 odst. 2 věty druhé a třetí s. ř. s. žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby. V souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením.

V posuzované věci žalobce ve včasné žalobě uvedl jediný způsobilý žalobní bod, a to nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného pro jeho vnitřní rozpornost, to vše ve vazbě na řízení o obnově řízení o přestupku ze dne 4. 6. 2013. Jedině tento bod byl natolik skutkově vymezen, že obstál požadavkům na specifikaci žalobního bodu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení se shora uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Doplnění tohoto žalobního bodu v podání žalobce ze dne 19. 10. 2015 (tedy po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby dle § 65 a násl. s. ř. s.) není nepřípustnou novotou (rozšířením) žaloby, ale toliko upřesněním a rozvedením již řádně vzneseného žalobního bodu. S ohledem

na uvedené pak nebylo povinností soudu vyzývat žalobce k odstranění nedostatku řádného skutkového vymezení ostatních žalobních bodů.

Ostatní žalobní body (ad 1 a 3) pak byly vymezeny pouze typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, bez jasně individualizovaného, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelného popisu. Takto vymezené žalobní body nelze považovat za vymezené řádně, tedy alespoň v tom rozsahu, z něhož by i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Pokud žalobce v podání ze dne 19. 10. 2015 skutkově tyto své žalobní body vymezil tak, že z jeho tvrzení jsou seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí, pak tak učinil až po uplynutí zákonné lhůty k podání žaloby (tj. po 18. 9. 2015) a k takovému nepřipustnému rozšíření žaloby krajský soud již přihlédnout nemůže. Nadto, i v podání ze dne 19. 10. 2015 žalobce nepřipustně odkazuje na podání (označená jako Odvolání¹, Odvolání², Podnět¹), přičemž není povinností krajského soudu z uvedených podání, která jsou součástí správního spisu, činit relevantní zjištění ve vztahu ke skutkovému vylíčení žalobních bodů.

Z výše uvedených důvodů považuje krajský soud námitky žalobce ad 1) a ad 3) za neodůvodněné.

Judikatura správních soudů důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích (blokové či standardní řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Zatímco v řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích, či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku, v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Správnost a zákonnost aktů podkladových rozhodnutí správní orgán v řízení o námitkách nepřezkoumává, neboť vychází z presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.

Určující jsou zejména závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 9 As 96/2008 a 2 As 19/2009, podle nichž *„správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání“*.

Z uvedeného tedy plyne, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče správní orgán nemůže přezkoumávat hmotněprávně, zda byly naplněny znaky

skutkové podstaty přestupku uvedeného na pokutovém bloku, ale zkoumá pouze to, zda pokutový blok, na základě kterého byl záznam bodů do registru řidiče proveden, je způsobilým pro takový záznam a zda samotný záznam bodů byl proveden v souladu s tímto podkladem a byl zaznamenán správný počet bodů. Tedy správnímu orgánu rozhodujícímu o námitkách proti záznamu bodů do registru řidiče nepřísluší řešit otázku (a to ani jako předběžnou - § 57 odst. 1 písm. c) s. ř.), zda se přestupek stal či nikoliv, neboť o této otázce již bylo pravomocně rozhodnuto (pokutovým blokem). To však neznámá, že by nemohla být otázka spáchání přestupku znovu otevřena, a to k návrhu na obnovu řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1As 21/2010-65, uveřejněné na www.nssoud.cz či pod č. 2838/2013 Sb. NSS).

Obnova řízení (§ 100 s. ř.) na žádost účastníka představuje mimořádný opravný prostředek a představuje možnost prolomení překážky věci pravomocně rozhodnuté. Obnova řízení sestává ze dvou samostatných stádií – řízení o povolení obnovy a vlastní obnovené řízení. V první fázi správní orgán zkoumá pouze to, zda jsou splněny podmínky pro obnovu řízení. K případnému zrušení již pravomocného rozhodnutí může dojít až v druhé fázi, a to vydáním nového rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003, č. j. 7A 50/2002-36, uveřejněný na www.nssoud.cz či pod č. 517/2005Sb.NSS).

Neřeší-li tedy správní orgán v první fázi obnovy řízení meritorně pravomocné rozhodnutí, nemůže tato první fáze obnovy řízení, dle závěru krajského soudu, představovat otázku, na jejímž vyřešení by bylo závislé rozhodnutí správního orgánu o námitkách proti záznamu bodů do registru vozidel. Jinak řečeno, rozhodování správního orgánu o návrhu přestupce na obnovu blokového řízení není předběžnou otázkou, pro kterou by bylo možné přerušit řízení dle § 57 odst. 2 s. ř. řádu ve spojení s § 64 odst. 1 písm. c) téhož zákona.

Z obsahu správního spisu se podává, že správní orgán I. stupně přípisem ze dne 19. 11. 2014 sdělil žalobci, z jakého důvodu nepovažuje za nezbytné přerušit řízení o námitkách a uvedený přípis žalobci řádně doručil. Takové sdělení je pak z pohledu § 64 odst. 1 písm. c) zcela dostačující. Dále se s námitkami žalobce směřujícími do nepřerušování řízení vypořádával ve svých rozhodnutích, tak jako to učinil ve svých rozhodnutích též žalovaný. Je tedy evidentní, že správní orgány se řádně s návrhem žalobce na přerušování řízení vypořádaly. Současně krajský soud nepovažuje postup správních orgánů za rozporný se zákonem, neboť řízení o námitkách je svojí povahou řízení zahajované z úřední moci (s ohledem na skutečnost, že správní orgán má povinnost o námitkách rozhodnout i v případě, že tyto jsou neodůvodněné) a na přerušování takového řízení nemá účastník právo. Nejedná se ani o mezeru v zákoně, když postup pro přerušování řízení je s. ř. upraven a bezesporu se týká též řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče.

Navíc nelze přehlédnout tu skutečnost, že v době rozhodování žalovaného žalobou napadeným rozhodnutím již byl návrh na obnovu blokového řízení pravomocně zamítnut a následná správní žaloba byla pravomocně odmítnuta.

Na základě shora uvedených důvodů nepovažuje krajský soud námitku ad 2)

za důvodnou.

Nad rámec výše uvedeného, i kdyby řízení o námitkách bylo řízením o žádosti a žalobce by tak měl právo na přerušení řízení (§ 64 odst. 2 s. ř.), dopustily by se sice správní orgány vady řízení, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí tím, že o žádosti žalobce na přerušení řízení nerozhodly usnesením, avšak tato vada by v posuzované věci nemohla vést ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost, neboť uvedená vada nebyla takové intenzity, že by znamenala újmu na právech a právem chráněných zájmech žalobce, jež by odůvodňovala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť správní orgán I. stupně sdělil písemně žalobci důvody, pro které má zato, že žádosti vyhovět nelze, dále se s danou žádostí vypořádal ve svém rozhodnutí o zamítnutí námitek, tak jako se s touto otázkou řádně vypořádal ve svém rozhodnutí též žalovaný. Správní orgány sice nepostupovaly procesně bezvadně, avšak v dostatečném rozsahu se s otázkou přerušení řízení v návaznosti na řízení o obnově řízení vypořádaly, když jednoznačně a srozumitelně sdělily důvody, pro které není žádost žalobce o přerušení řízení důvodná.

Závěr

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

G. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o Ź n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 30. ledna 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu